

матѣ свои сынове, Коастантина, Константіа и Конста, на кои-то сподѣли царство-то си, като опрѣдѣли на по-голѣмый Коастантина по-вече далѣж отъ царство-то; нѣ защо-то надмираніе-то му не сѣ найде никой отъ сынове-тѣ му, той приврѣчи завѣтъ-тъ е-дному Попу. На този Попъ дошѣ-тъ бѣше развалена отъ зловѣріе-то Аріево, и както тѣеше тѣзи Бресѣ въ себе си, тѣи и цар-скыя завѣтъ скри. Отсѣтнѣ мнозинѣ го пытахѣ да ли не е направилъ царь-тъ за-вѣщаніе, кога-то умираше, нѣ той неовѣди. Константинъ, по-голѣмый сынъ, кѣсно при-стигва на вѣщинѣ-тъ си смърть, а братъ му Константій повърза, та всички-тѣ прѣ-вари, зато на него подаде онзи Попъ за-вѣта съ просѣж само да вѣде откамто А-ріанѣ-тѣ и, като царскый сынъ, да може да имъ помага. Всички-тѣ противници Е-пископи, на едно съ Евсевіа, сега спорѣдѣ тоа Попъ, намѣрихѣ прилично вѣрма да рас-пространѣтъ Аріево-то ученіе, и да потвър-датъ изново заточеніе на сватителя Ат. като праведно. Въ това сползчихѣ и мнозина дво-дани болгарци, прѣльстени, пріахѣ Аріево-